

MI-E DOR

Ioan Daniel

mi-e dor
de-o primăvară caldă
cu ochi senini
cu zbor în fașă
cu chip de soare
pași deplini
în curăție

mi-e dor
s-aud frunza cum cântă
cântarea frunzelor
în vânt
și oile
mergând la stână
să-și lase ochii
în pământ

mi-e dor
de pașii ce-au umblat
călcând pământu-n neodihnă
mi-e dor
de pasul cel curat
aici
lipsit de orice vină

mi-e dor
de ochii cei de foc
ce nu permit
nelegiuirea
și-n ei îți fac
și ție-un loc
deplin ca să trăiești iubirea

mi-e dor
s-aud izvoarele cum cântă
în mersul lor ca și în vis
mi-e dor de-o viață pururi sfântă
mi-e dor
de Noul Paradis

de degetele
care-au frământat
cu visul

lutul și țărâna
și chipul omului i-au dat
în el s-absoarbă
doar lumina
cu pasul gingaș și curat
ca să rămână
”ntodeauna

mi-e dor
Cuvântu să-l privesc
să-i cad îndată la picioare
să-i spun Lui Isus că-l iubesc
și vreau cu El
pe El îl vreau
să fie
unicul meu soare
20-10-2015 Cluj—Napoca